

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/954

ze dne 14. června 2021

o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm na území členských států během pandemie COVID-19

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle schengenského *acquis* se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm na území členských států mohou po dobu 90 dnů během jakéhokoli období 180 dnů volně pohybovat na území všech ostatních členských států.
- (2) Dne 30. ledna 2020 vyhlásil generální ředitel Světové zdravotnické organizace (WHO) ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu z důvodu globální nákazy koronavirem 2 způsobujícím těžký akutní respirační syndrom (SARS-CoV-2), který vyvolává onemocnění koronavirem 2019 (COVID-19). Dne 11. března 2020 provedla WHO posouzení, na jehož základě označila COVID-19 za pandemii.
- (3) S cílem omezit šíření SARS-CoV-2 přijaly členské státy některá opatření, která měla dopad na cestování do těchto členských států i na jejich na území, například omezení vstupu nebo požadavky, aby přeshraniční cestující podstoupili karanténu či domácí izolaci nebo test na infekci SARS-CoV-2. Tato omezení mají škodlivé účinky na osoby a podniky, zejména na osoby, které žijí v příhraničních regionech a denně nebo často cestují přes hranice za účelem práce, podnikání, vzdělávání, za rodinou, zdravotní péčí nebo za účelem poskytování péče.
- (4) Dne 13. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1475 ⁽²⁾, které zavedlo koordinovaný přístup k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19.
- (5) Dne 30. října 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/1632 ⁽³⁾, v němž doporučila členským státům, které jsou schengenským *acquis* vázány, aby uplatňovaly obecné zásady, společná kritéria, společné prahové hodnoty a společný rámec opatření, včetně doporučení týkající se koordinace a komunikace, stanovené v doporučení (EU) 2020/1475.
- (6) Mnoho členských států již zahájilo nebo plánuje zahájit iniciativy na vydávání certifikátů o očkování proti onemocnění COVID-19. Aby tyto certifikáty o očkování však mohly být účinně využity při přeshraničním cestování v rámci Unie, musí být plně interoperabilní, kompatibilní, zabezpečené a ověřitelné. Je nezbytné, aby se členské státy zaujaly společný přístup k obsahu, formátu, technickým normám a úrovni zabezpečení těchto certifikátů o očkování a zásadách jejich používání.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. června 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. června 2021.

⁽²⁾ Doporučení Rady (EU) 2020/1475 ze dne 13. října 2020 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 (Úř. věst. L 337, 14.10.2020, s. 3).

⁽³⁾ Doporučení Rady (EU) 2020/1632 ze dne 30. října 2020 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 v schengenském prostoru (Úř. věst. L 366, 4.11.2020, s. 25).

- (7) Předě dnem použitelnosti tohoto nařízení některé členské státy již osvobodily očkované osoby od určitých cestovních omezení. Pokud členské státy uznají potvrzení o očkování, aby mohly upustit od cestovních omezení zavedených v souladu s právem Unie s cílem omezit šíření SARS-CoV-2, například od požadavku podstoupit karanténu či domácí izolaci nebo test na infekci SARS-CoV-2, měly by být povinny uznat za týchž podmínek platné certifikáty o očkování vydané jinými členskými státy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953⁽⁴⁾. Toto uznání by mělo probíhat za týchž podmínek, což například znamená, že pokud členský stát považuje za dostačující jednu podanou dávku očkovací látky, měl by ji považovat za dostačující i v případě držitelů certifikátu o očkování, v němž je zaznamenána jedna dávka téže očkovací látky.
- (8) Harmonizované postupy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004⁽⁵⁾ by neměly členskými státy bránit uznávat certifikáty o očkování vydané pro jiné očkovací látky proti onemocnění COVID-19 než ty, kterým příslušný orgán členského státu udělil registraci podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES⁽⁶⁾, pro očkovací látky, jejichž distribuce byla dočasně povolena podle čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice, a pro očkovací látky, u nichž byl dokončen postup zařazení na seznam WHO k nouzovému použití. V případě, kdy je určité očkovací látce proti onemocnění COVID-19 následně udělena registrace podle nařízení (ES) č. 726/2004, povinnost uznat certifikáty o očkování vydané za týchž podmínek se rovněž vztahuje na certifikáty o očkování vydané členskými státy pro tuto očkovací látku proti onemocnění COVID-19, a to bez ohledu na to, zda byl certifikát o očkování vydán před nebo po registraci prostřednictvím centralizovaného postupu. Nařízení (EU) 2021/953 stanoví rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (dále jen „digitální certifikát EU COVID“) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19. Vztahuje se na občany Unie a státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie.
- (9) V souladu s články 19, 20 a 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích⁽⁷⁾ mohou státní příslušníci třetích zemí, na něž se vztahují tato ustanovení, volně pohybovat na území členských států.
- (10) Aniž jsou dotčena společná pravidla týkající se překračování vnitřních hranic osobami, stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399⁽⁸⁾, a za účelem usnadnění cestování státních příslušníků třetích zemí, kteří mohou cestovat na území členských států, by se měl rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 zavedený nařízením (EU) 2021/953 vztahovat rovněž na státní příslušníky třetích zemí, na něž se uvedené nařízení dosud nevztahuje, a to za předpokladu, že mají na území některého z členských států oprávněný pobyt nebo bydliště a mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.
- (11) Záměrem tohoto nařízení je usnadnit uplatňování zásad proporcionality a zákazu diskriminace, pokud jde o omezení cestování během pandemie COVID-19, a zároveň usilovat o vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví. Nemělo by být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání omezení volného pohybu nebo omezení jiných základních práv, která byla zavedena v reakci na pandemii COVID-19. Jakýkoli požadavek na ověření certifikátů zavedených nařízením (EU) 2021/953 navíc nemůže sám o sobě odůvodnit dočasné znovuzavedení ochrany vnitřní hranic. Kontroly na vnitřních hranicích by měly zůstat krajním opatřením, jež podléhá zvláštním pravidlům stanoveným v nařízení (EU) 2016/399.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu osob během pandemie COVID-19 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Unie pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (12) Vzhledem k tomu, že se toto nařízení vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří již mají na území členských států oprávněný pobyt nebo bydliště, nemělo by být vykládáno tak, že státním příslušníkům třetích zemí, kteří si přejí cestovat do některého z členských států, přiznává právo obdržet od tohoto členského státu digitální certifikát EU COVID, před příjezdem na jeho území. Členské státy nemají povinnost vydávat certifikáty o očkování na konzulárních úřadech.
- (13) Dne 30. června 2020 přijala Rada doporučení (EU) 2020/912⁽⁹⁾ o dočasném omezení cest do Unie, jež nejsou nezbytně nutné, a o možném zrušení tohoto omezení. Toto nařízení se nevztahuje na dočasné omezení cest do Unie, jež nejsou nezbytně nutné.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (15) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2000/192/ES⁽¹⁰⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. S cílem umožnit členským státům uznávat za podmínek stanovených nařízením (EU) 2021/953 certifikáty týkající se onemocnění COVID-19 vydávané Irskem státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají na jeho území oprávněný pobyt či bydliště, za účelem usnadnění cestování na území členských států, by Irsko mělo těmto státním příslušníkům třetích zemí vydávat certifikáty týkající se onemocnění COVID-19, které splňují požadavky rámce pro důvěryhodnost digitálního certifikátu EU COVID. Irsko a ostatní členské státy by měly uznávat certifikáty vydávané státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje toto nařízení, na recipročním základě.
- (16) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (17) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽¹¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽¹²⁾.
- (18) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽¹³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽¹⁴⁾.
- (19) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací

⁽⁹⁾ Doporučení Rady (2020/912) ze dne 30. června 2020 o dočasném omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, a o možném zrušení tohoto omezení (Úř. věst. L 208 I, 1.7.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽¹⁶⁾.

- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž usnadnit cestování státních příslušníků třetích zemí, kteří během pandemie COVID-19 mají oprávněný pobyt nebo bydliště na území členských států, zavedením rámce pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků dané činnosti, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (21) Vzhledem k naléhavosti situace v souvislosti s pandemií COVID-19 by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (22) Evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů byli konzultováni v souladu s článkem 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ a dne 31. března 2021 vydali společné stanovisko ⁽¹⁸⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Členské státy použijí pravidla stanovená v nařízení (EU) 2021/953 na státní příslušníky třetích zemí, kteří nespádají do působnosti uvedeného nařízení, ale kteří mají na jejich území oprávněný pobyt nebo bydliště a kteří mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.

Článek 2

Za předpokladu, že Irsko oznámí Radě a Komisi, že uznává certifikáty uvedené v čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) 2021/953 vydávané členskými státy osobám, na něž se vztahuje toto nařízení, uznají členské státy za podmínek uvedených v nařízení (EU) 2021/953 certifikáty týkající se onemocnění COVID-19 vydávané Irskem státním příslušníkům třetích zemí, kteří mohou volně cestovat na území členských států, a jež jsou ve formátu slučitelném s požadavky rámce pro důvěryhodnost digitálního certifikátu EU COVID podle nařízení (EU) 2021/953.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. července 2021 do 30. června 2022.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁸⁾ Dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 14. června 2021.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předseda
A. COSTA
